

Anmälan enligt artikel 95.4 i EG-fördraget av nationell lagstiftning som avviker från bestämmelserna i en harmoniseringsåtgärd på gemenskapsnivå

(nr 2001-NOTIF95.4-AU-1)

(2002/C 23/03)

(Text av betydelse för EES)

1. Den 16 november 2001 anmälde Österrike till kommissionen på grundval av artikel 95.4 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen att man anser det nödvändigt att behålla nationella bestämmelser som avviker från bestämmelserna i rådets direktiv 76/116/EEG av den 18 december 1975 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om gödselmedel ⁽¹⁾, senast ändrad genom Europaparlamentets och rådets direktiv 98/97/EG av den 22 december 1998 om utsläppande på marknaden i Österrike, Finland och Sverige av gödselmedel som innehåller kadmium ⁽²⁾.
2. Enligt artikel 95.4 skall en medlemsstat som efter det att rådet eller kommissionen har beslutat om en harmoniseringsåtgärd anser det nödvändigt att behålla nationella bestämmelser som grundar sig på väsentliga behov enligt artikel 30 eller som avser miljö- eller arbetsmiljöskydd, anmäla dessa bestämmelser till kommissionen samt skälen för att behålla dem.
3. Kommissionen skall inom sex månader efter en sådan anmälan godkänna eller förkasta de ifrågakvarande nationella bestämmelserna sedan den konstaterat huruvida dessa utgör ett medel för godtycklig diskriminering eller innebär förtäckta handelshinder mellan medlemsstaterna samt huruvida de kommer att utgöra ett hinder för den inre marknadens funktion.
4. Enligt de nationella bestämmelserna är det förbjudet att saluföra gödselmedel i Österrike som innehåller högre kadmiumhalter än 75 mg/kg P₂O₅. Denna uppgift om högsta tillåtna halt finns i artikel 2.2. i Österrikes förordning om gödselmedel från 1994.
5. I Österrikes anslutningsakt från 1994 tillåts Österrike genom undantag behålla de ovan nämnda nationella bestämmelserna under en tid. I artikel 69 och i punkt 4 i bilaga VIII i anslutningsakten står det att artikel 7 i direktiv 76/116/EEG inte skall gälla Österrike före den 1 januari 1999 när det gäller kadmiumhalten i gödselmedel.
6. Direktiv 76/116/EEG ändrades därefter genom direktiv 98/97/EG om utsläppande på marknaden i Österrike, Finland och Sverige av gödselmedel som innehåller kadmium, vilket innebar att Österrike kunde förbjuda att sådana gödselmedel släpptes ut på hemmamarknaden som innehöll kadmiumhalter över den högsta tillåtna halt som fastställdes nationellt vid tiden för anslutningen. Detta undantag gällde under tiden 1 januari 1999–31 december 2001.
7. Den 14 september 2001 antog kommissionen ett förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om gödselmedel ⁽³⁾, där en förlängning av ovan nämnda undantag ingår. Enligt artikel 33 i förslaget får Österrike fram till den 31 december 2004 förbjuda att sådana EG-gödselmedel släpps ut på hemmamarknaden som innehåller högre kadmiumhalter än den högsta tillåtna halt som fastställdes nationellt vid tiden för anslutningen. Enligt punkt 2 i samma artikel skall kommissionen senast den 30 juni 2002 i samråd med medlemsstaterna och berörda parter på nytt granska behovet av att fastställa bestämmelser på gemenskapsnivå om kadmiuminnehåll i gödselmedel.
8. Österrike motiverar sin begäran med miljöskäl. Som stöd för begäran hänvisar Österrike till slutsatserna i en riskanalys som heter A Risk assessment for cadmium in Austria based on the recommendations of ERM ⁽⁴⁾, som finns tillgänglig för allmänheten sedan september 2001 på kommissionens webbplats

<http://europa.eu.int/comm/enterprise/chemicals/fertilizers/riskassest/reports.htm>
9. Österrike hävdar att PEC-värdet (predicted environmental concentration) från kadmium av minerala gödselmedel är större i Österrike än PNEC (predicted no effect concentration) vid mätning i vatten i de flesta undersökta regioner, och att detta även gäller 5 % av de 52 odlingsregionerna i Österrike om man ser till biotillgängliga halter. Enligt de österrikiska myndigheternas uppfattning är ämnet farligt, och det krävs ytterligare åtgärder för att begränsa miljörisken.
10. Mot bakgrund av ovanstående anser Österrike det nödvändigt att behålla de ovan nämnda nationella bestämmelserna även efter den 31 december 2001 och åtminstone tills gemenskapen har beslutat om lämpliga åtgärder när det gäller användning av kadmium i gödselmedel.
11. Om det inkommer synpunkter på Österrikes anmälan till kommissionen senare än femton dagar efter den dag då detta meddelande offentliggörs kan de lämnas obeaktade.

⁽¹⁾ EGT L 262, 27.9.1976, s. 201.

⁽²⁾ EGT L 18, 23.1.1999, s. 60.

⁽³⁾ KOM(2001) 508 slutlig.

⁽⁴⁾ ERM är en konsultfirma som arbetar åt kommissionen.

12. Ytterligare information om begäran från Österrike kan erhållas från

Reinhard Blauensteiner
Bundesministerium für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt
und Wasserwirtschaft
Sektion I "Recht"
Stubenring 1
A-1012 Wien
tfn (43-1) 71 10 00
fax (43-1) 711 00 65 03
e-post: Reinhard.Blaensteiner@bmlf.gv.at

Kontaktperson på Europeiska kommissionen:

Philippe Brunerie
Europeiska kommissionen
Generaldirektoratet för näringsliv
Enhet E3 Kemikalier
AN88 4/40
B-1049 Bryssel
tfn (32-2) 295 21 99
fax (32-2) 295 02 81
e-post: philippe.brunerie@cec.eu.int

Anmälan enligt artikel 95.4 i EG-fördraget av nationell lagstiftning som avviker från bestämmelserna i en harmoniseringsåtgärd på gemenskapsnivå

(nr 2001-NOTIF95.4-FI-1)

(2002/C 23/04)

(Text av betydelse för EES)

1. Den 7 december 2001 anmälde Finland till kommissionen på grundval av artikel 95.4 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen att man anser det nödvändigt att behålla nationella bestämmelser som avviker från bestämmelserna i rådets direktiv 76/116/EEG av den 18 december 1975 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om gödselmedel⁽¹⁾, senast ändrad genom Europaparlamentets och rådets direktiv 98/97/EG av den 22 december 1998 om utsläppande på marknaden i Österrike, Finland och Sverige av gödselmedel som innehåller kadmium⁽²⁾.
2. Enligt artikel 95.4 skall en medlemsstat som efter det att rådet eller kommissionen har beslutat om en harmoniseringsåtgärd anser det nödvändigt att behålla nationella bestämmelser som grundar sig på väsentliga behov enligt artikel 30 eller som avser miljö- eller arbetsmiljöskydd, anmäla dessa bestämmelser till kommissionen samt skälen för att behålla dem.
3. Kommissionen skall inom sex månader efter en sådan anmälan godkänna eller förkasta de ifrågavarande nationella bestämmelserna sedan den konstaterat huruvida dessa utgör ett medel för godtycklig diskriminering eller innebär förtäckta handelshinder mellan medlemsstaterna samt huruvida de kommer att utgöra ett hinder för den inre marknadens funktion.
4. Enligt nationell lagstiftning i Finland får gödselmedel för jordbruk- eller trädgårdsnäring inte innehålla mer än 50 mg kadmium per kg fosfor. Denna högsta tillåtna halt anges i avsnitt 3 i ministeriets för jord- och skogsbruk beslut (45/1994) av den 21 januari 1994.
5. I Finlands anslutningsakt från 1994 tillåts Finland genom undantag behålla de ovannämnda nationella bestämmelserna under en tid. I artikel 84 och i punkt 2 i bilaga X i anslutningsakten står det att artikel 7 i direktiv 76/116/EEG inte skall gälla Finland före den 1 januari 1999 när det gäller kadmiumhalten i gödselmedel.
6. Direktiv 76/116/EEG ändrades därefter genom direktiv 98/97/EG om utsläppande på marknaden i Österrike, Finland och Sverige av gödselmedel som innehåller kadmium, vilket innebar att Finland kunde förbjuda att sådana gödselmedel släpptes ut på hemmamarknaden som innehöll kadmiumhalter över den högsta tillåtna halt som fastställdes nationellt vid tiden för anslutningen. Detta undantag gällde under tiden 1 januari 1999–31 december 2001.
7. Den 14 september 2001 antog kommissionen ett förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om gödselmedel⁽³⁾, där en förlängning av ovannämnda undantag ingår. Enligt artikel 33 i förslaget får Finland fram till och med den 31 december 2004 förbjuda att sådana EG-gödselmedel släpps ut på hemmamarknaden som innehåller högre kadmiumhalter än den högsta tillåtna halt som fastställdes nationellt vid tiden för anslutningen. Enligt punkt 2 i samma artikel skall kommissionen senast den 30 juni 2002 i samråd med medlemsstaterna och berörda parter på nytt granska behovet av att fastställa bestämmelser på gemenskapsnivå om kadmiuminnehåll i gödselmedel.

⁽¹⁾ EGT L 262, 27.9.1976, s. 201.

⁽²⁾ EGT L 18, 23.1.1999, s. 60.

⁽³⁾ KOM(2001) 508 slutlig.